

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200185
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822200185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. Ž., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX G. XX, o zaplatenie úrokov vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.04.2017, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.448,07 eur spolu s úrokmi vo výške 140,58 eur, s úrokmi z omeškania vo výške 1,86 eur, s úrokmi vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 140,58 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, s poplatkami za poistenie vo výške 3,74 eur a náhrady trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu na tom skutkovom základe, že dňa 10.07.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. 226589 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 16.03.2017 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. K uplatnenému úroku po zosplatnení žalobca uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Obsahom záväzku dlžníka nie je podľa žalobcu len povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Konštatoval, že aplikácia § 506 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, ale naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

2. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/81/2017-54 zo dňa 18.09.2017 súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.732,72 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.732,72 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (II. výrok) a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 34 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný (III. výrok). I. výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2017.

3. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/91/2018-113 zo dňa 06.03.2019, odvolací súd zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Rožňava rozsudkom č. k. 12Csp/81/2017-136 zo dňa 20.02.2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie“), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (I. výrok), rozhodol, že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 40 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok) a že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (III. výrok).

5. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 2CoCsp/41/2020-176 zo dňa 18.06.2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok odvolacieho súdu“), v spojitosti s opravnými uzneseniami č. k. 2CoCsp/41/2020-233 zo dňa 16.11.2020 a č. k. 2CoCsp/41/2020-243 zo dňa 26.11.2020, rozhodol tak, že mení napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti tak, že zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 715,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 715,35 eur od 17.03.2017 do zaplatenia, kapitalizovaný úrok z úveru do času predčasného zosplatenia v sume 140,58 eur, úrok z omeškania vo výške 1,86 eur, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 3,74 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Odvolací súd zároveň potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prevyšujúcej časti zamietajúceho výroku (II. výrok) a rozhodol, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu (III. výrok). Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd v rámci II. výroku rozsudku nepriznal žalobcovi úroky z istiny po predčasnom zosplatení úveru a úrok z omeškania nezaplatených kapitalizovaných úrokov. V súvislosti s nepriznaním úrokov z istiny po predčasnom zosplatení konštatoval, že právna úprava odplaty za dočasné prenechanie peňažných prostriedkov úverovou zmluvou, z ktorej je potrebné, vzhľadom na absenciu inej občianskoprávnej úpravy (§ 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka), vyjsť i pri posudzovaní spôsobu úročenia spotrebiteľských úverov, je obsiahnutá v ustanoveniach § 502 a 503 Obchodného zákonníka. Z citovaných ustanovení je bolo podľa jeho názoru zrejmé, že zákon naproti času, od kedy je úverový dlžník povinný platiť úroky (od poskytnutia) výslovne neupravuje, až na prípad keď dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, tiež dokedy úroky veriteľovi patria. V konaní podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že strany sa platne dohodli na platení úroku z úveru aj po jeho zosplatení, pretože z výpovede žalovaného ani z iných dôkazov nevyplývalo, že by sa s ním žalobca pri uzavieraní formulárovej, vopred žalobcom pripravenej úverovej zmluvy, bol individuálne na tomto dohodol a že by žalovaný po náležitom vysvetlení dopadu tejto podmienky dobrovoľne pristúpil na takúto zmluvnú podmienku. Odvolací súd teda nevidel právny, ekonomický a v svojej podstate ani žiaden iný racionálny dôvod, pre ktorý by výklad právnej úpravy mal smerovať k úročeniu poskytnutých peňazí aj po zosplatení (zročnosti) úveru, teda v čase, kedy veriteľ dlžníkovi neposkytuje možnosť užívať jeho peniaze, ale dlžník veriteľove peniaze protiprávne zadržáva.

6. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu a to proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti zmluvného úroku 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia (II. výrok napadnutého rozsudku odvolacieho súdu), podal žalobca dovolanie. Zároveň žalobca v dovolaní uviedol, že vo vzťahu k nároku žalobcu na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, ktoré mu odvolací súd vo výroku II. napadnutého rozsudku odvolacieho súdu taktiež nepriznal, dovolanie nepodáva.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením č. k. 7Cdo/130/2021-280 zo dňa 29.09.2021, zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcej časti zamietajúceho výroku v prevyšujúcej časti v rozsahu o zaplatenie zmluvného úroku 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur

od 17.03.2017 do zaplattenia a v časti trov konania a zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti vo veci samej o zaplattenie zmluvného úroku 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplattenia a v časti trov konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Rožňava na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na tú skutočnosť, že z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca považuje za nesprávne právne posúdenú otázku, či má veriteľ nárok na zaplattenie zmluvných úrokov aj po predčasnom zosplatnení celého úveru. Predmetnú právnu otázku dovolací súd riešil rozhodnutím zo dňa 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktoré občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu na zasadnutí konanom 30. marca 2021, prijalo ako rozhodnutie zásadného významu určené na zverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Jeho právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Na uvedené rozhodnutie nadviazali ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 1Cdo/94/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/35/2020, 4Cdo/66/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, v dôsledku čoho možno v ňom uvedený právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020, po poukaze na nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru v rozhodovacej praxi odvolacích súdov konštatoval, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s opravnými uzneseniami v potvrdzujúcom výroku v napadnutom rozsahu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu nebolo možné dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku, ktorým rozhodol o zmluvnom úroku po zosplatnení a o trovách konania (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Dovolací súd konštatoval, že ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

8. Po rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 2CoCsp/41/2020-176 zo dňa 18.06.2020 v znení opravných uznesení, nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2020 výrok č. I, ktorým odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 715,35 eur (v spojitosti s rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12Csp/81/2017-136 zo dňa 20.02.2020, tak bolo právoplatne rozhodnuté o istine ako celku), s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 715,35 eur od 17.03.2017 do zaplattenia, kapitalizovaný úrok z úveru do času predčasného zosplatnenia v sume 140,58 eur, úrok z omeškania vo výške 1,86 eur, nezaplattené poplatky za poistenie vo výške 3,74 eur a taktiež k tomu istému dňu nadobudol právoplatnosť aj zamietajúci výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol potvrdený napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu vo výroku č. II o nepriznaní úroku z omeškania z nezaplattených kapitalizovaných úrokov, nakoľko uvedená časť nebola predmetom dovolacieho konania (žalobca v tejto časti proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie nepodal).

9. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že predmetom ďalšieho konania súdu po zrušení a vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky, je už iba nárok žalobcu o zaplattenie úrokov vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 (zosplatnenia) do zaplattenia a otázka nároku žalobcu na náhradu trov konania (prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho). Konanie vo veci všetkých ostatných nárokov, ktorých sa žalobca domáhal podanou žalobou, je už právoplatne skončené.

10. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

11. Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

12. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur. Ako vyplýva z bodu 9. odôvodnenia tohto rozsudku, predmetom tohto konania je už iba konanie o zaplatenie úrokov vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia (konanie vo veci istiny vo výške 2.448,07 eur je už právoplatne skončené, o tejto časti už bolo právoplatne rozhodnuté) a teda predmetný spor spĺňa požiadavku hodnoty predmetu konania neprevyšujúcej 1.000,- eur, požiadavku jednoduchého právneho posúdenia ako aj nespornosti tvrdení sporových strán (žalovaný nerozporuje žiadnu skutočnosť tvrdenú žalobcom).

13. Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu viac ako päť dní pred jeho vyhlásením.

14. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

15. Spoločnosť Prima banka Slovensko, a. s., uzatvorila so žalovaným dňa 10.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000226589, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3.000,- eur. Žalovaný sa túto pôžičku zaviazal splácať v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 76,51 eura, RPMN 21,45 % a priemernej RPMN 18,24 % s tým, že celková výška pôžičky predstavuje sumu 4.680,60 eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 90,- eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,87 eur mesačne. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 17,90 % ročne do splatnosti. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania. Žalobca listom zo dňa 11.01.2017 označeným ako opakované upozornenie, vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok úveru, ktoré predstavovali ku dňu vyhotovenia výzvy sumu 158,82 eur. Zároveň bol žalovaný upozornený, že si žalobca z titulu trvajúceho porušenia zmluvných povinností uplatňuje aj zmluvnú pokutu vo výške 15,- eur, teda celkovo mal žalovaný uhradiť sumu vo výške 173,82 eur najneskôr do 16.01.2017. Žalobca následne dňa 16.03.2017 zaslal žalovanému výzvu na predčasné splatenie úveru s tým, že žalovaný bol opakovane upozornený na to, že neplní podmienky úverovej zmluvy. Keďže neobnovil plnenie svojich povinností, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a požiadal žalovaného uhradiť celý dlh vo výške 2.654,25 eur s príslušenstvom, najneskôr do 26.03.2017.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

22. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

23. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

24. Ako už súd uviedol v bode 9. tohto rozsudku, predmetom tohto konania je po rozhodnutí Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/81/2017-54 zo dňa 18.09.2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/91/2018-113 zo dňa 06.03.2019 a rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/81/2017-136 zo dňa 20.02.2020 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoCsp/41/2020-176 zo dňa 18.06.2020 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho č. k. 7Cdo/130/2021-280 zo dňa 29.09.2021, už iba konanie o zaplatenie úrokov vo výške 17,90 % ročne zo sumy 2.448,07 eur od 17.03.2017 do zaplatenia a taktiež otázka trov konania. Týmito rozhodnutiami bolo právoplatne vyhovené žalobcovi voči žalovanému, pokiaľ ide o nárok na žalovanú istinu ako aj jeho príslušenstvo a to v plnom rozsahu, s výnimkou bežných úrokov od zosplatenia do ich zaplatenia.

25. Úroky patria v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, medzi príslušenstvo pohľadávky. Úrok predstavuje vopred dojednanú odplatu za užívanie istiny, pričom prichádza do úvahy len pri peňažných záväzkoch. Povinnosť platiť úroky vyplýva v predmetnom spore z bodu 2.1 zmluvy. Výška úrokov nie je ohraničená žiadnym právnym predpisom, rovnako ako nie je určená žiadnou osobitou právnou normou. Pri posudzovaní výšky dojednaných úrokov sa prihliada na ich súlad s dobrými mravmi. V zmluve, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným, sa títo dohodli na úrokoch z úveru vo výške 17,90 % ročne.

26. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor dovolacieho súdu uvedený v rozhodnutí, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu práve v tejto časti a to, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru po predčasnom zosplatení úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Dovolací súd tento svoj právny záver oprel o ustálenú súdnu judikatúru najvyšších súdnych autorít. Vzhľadom na tú skutočnosť, že podľa ustanovenia § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu, súd s poukazom na dovolací súdom prezentovaný názor, rozhodol tak, že uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 17,90 % ročne (vo výške, ktorá bola dohodnutá medzi sporovými stranami priamo v zmluve) zo sumy 2.448,07 eur (z plnej výšky súdom priznanej istiny) od 17.03.2017 (teda odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatení úveru žalobcom) do zaplatenia. Súd v zmysle vyššie uvedeného, aj v tejto časti vyhovel žalobcovi v plnom rozsahu.

27. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP za použitia § 453 ods. 1, 3 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho ako aj dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd mal v tejto súvislosti za preukázané, že žalobca bol plne úspešný ako v pôvodnom konaní (pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom) a taktiež v dovolacom konaní, keď dovolací súd na podklade ním podaného dovolania zrušil v časti rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

31. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalovaného a preto nevidel priestor pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).